

Poezie politică

Frunză verde de malâni
Auziți iubii creștini
Și de nație români!!
Pe cum în anii trecuți
Sângele vi-l-ați vândut
La Unguri și la Jidani
Pe răchie și pe bani,
Pentru'n biid de papricaș
Națiunea să-ți-o lași
Că vedeți iubii mei
Drepturile cum ni pier
Că ei fac ce ei voiesc

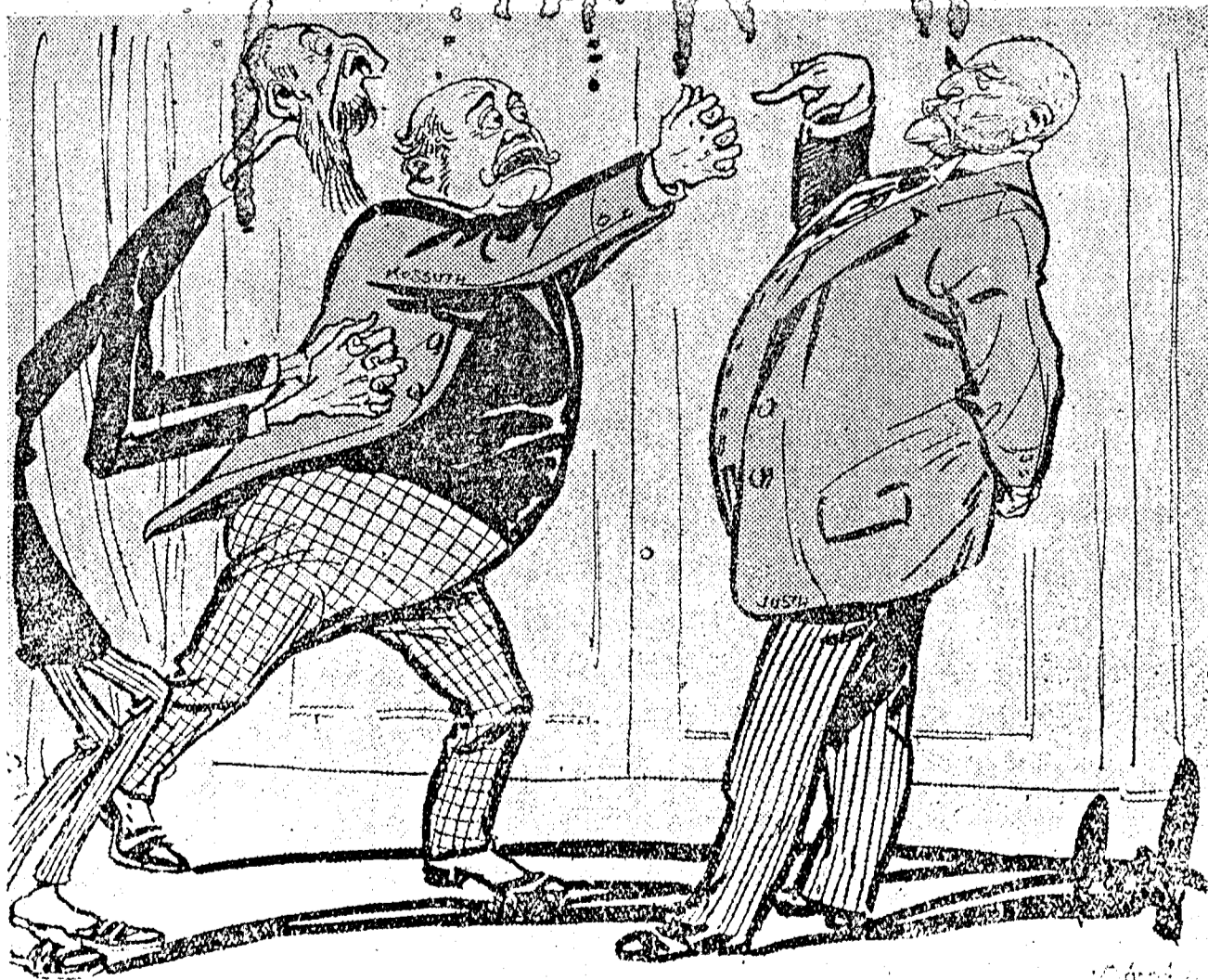
Drepturile ni răpesc,
Că vedeți iubii creștini
Mai trei drepturi ni se țin:
Școala și biserica
Și-a treia națiunea,
Și-astea vor să ni le ia,
Că vedeți anii trecuți
Batjocura ce-au făcut
Cu alegerea la noi.
Ca turma unui păstor
Când ies oile la ciopor
Trebe foarte mulți păstori
Că sunt oi neînvătate
Vrea să fugă acas' îndată

Așa cu noi au făcut
Cu jindarii s'au ținut.
Cu jindari și cu cătane
Să nu iasă vrunu-afară
Pân' nu cap s'a ridicat
Când văd aruncând cârnați
Ca la câinii cei turbații
Altu prinde, altu ba,
Altu de prin tină-l ia
Dar odată am auzit
Și mașina fluierând
Când la locu de votat
Iacă mașina a stat
Ne miram că ci-o să facă

Cu vagoanele de marvă (vite)
Ușile le-au descuiat
Și afar' drumul li-a dat
Și săreau făr' de rușine.
Cu capul plin de răchie
Și sâr unii după alții
Ca cum sâr în păduri țapii
Dar uitându-ne cu toții
Iată că sâr și-un popă
După el auzii zdupa!
Sâr și dascălul hopa.
Dar la urmă a rămas
Un popă bătrân și gras.
Dar când fu să se coboară
Îl țin doi de subțioară
Io am stăt și m'am gândit
De ce nu sunt un Vlădic
Că-i iau vaita unui ur pic
Cu briciu fără săpun
Că' rade coșu de scrum
Și încă un brici mai am
Cu care rad și hirean,
Vă săracă barbă albă
Cărată'n vagon de marvă
Când votarea s'a gătat
În trăsură i-au încărcat
Noaptea când s'a ntunecat
Mănătoriu a fost mort beat
Trăsura s'a răsturnat
Mâne-zi s'a auzit
Ce belea ei au pățit
Dar numai să-i fi văzut
Cu pene roșii la gât,
Altu cu moț roșu'n cap
Lua-i-ar să-i ia un drac.

Plugarul din Surducul-Mare.

Dictatorul

Programul lui Lukacs este bine primit de Kossuth și Apponi, doar nici lor nu li-e pe voie reforma electorală democratică. Justh însă nu

lasă odată cu capul și nu dă răgaz Armeanului să se instaleze, ci se ia cu obstrucția după el. Kossuth și Apponi se roagă cu mâinile încrucișate să mai slăbească

din ținuta sa radică, Justh însă ca un dictator arată degetul că toate-s zadarnice, cu rugăcuni nu se pot câștiga drepturi.

Socoată rea

Directorul: Nu! Ce mai stăi aici?

Contabilul: Păi, dle director, eu așa am socotit, că la prima îmi vei mări leafa.

Directorul: Ce? Un buchhalter, care sochotește așa de rău, mie nu-mi trebbe. Dumneatha te poți duce!

Răspuns

Tatăl: Ei, cum a succes examenul?

Fiul: Să șadă șapte draci în toată treaba asta, dar când se vor sfârși odată întrebările astea proaste!

Cugetările drului Scînteie

Nu zice-contra oamenilor mari și nebunilor.

*

Cine zice că cunoaște femeile, pe ăla cu siguranță l'a înșelat vre-o femeie.

*

O femeie bătrână a zis, că dacă flăcăi n'ar fi așa de nebuni ca să fugă după fete, atunci cu siguranță fetele ar fugi după flăcăi.

*

Și în designare este încă speranță.

Minte de copil

— Dacă, a-și fi băiat, dar mama zice că acum a e târziu.

S'a păcălit

Zamfira: Va să zică dle doctor, d-l' vrei să-mi implinești toate dorințele.

Doctorul: Oh, domnișoară! Poru-ceste ori-ce: toate le voi implini.

Zamfira: Așa! Atunci ai de nevastă pe mama; ea și așa e văduvă.

GLUME

Odată niște colectanți au mers la vestitul scriitor francez Dumas, cerându-i să contribuiască la înmormântarea unui executor sărac.

— Cât costă înmormântarea? — întrebă Dumas pe colectanți.

— Cinzeci de franci, — răspunseră aceștia.

— Bine! Uite aci o sută de franci și să înmormântați doi executori odată.

*

Popa din Rechetea, care devenise vestit prin sgârcenia lui, era deja din prilejul acesta a dat un ospăț, la care a invitat pe toți prietenii și cunoscuții ce îi avea în șapte sate. Când își petreceau mai bine afară începutu a ploua, întâiu ca prin sita deasă, apoi tot mai tare... Veni-se și vremea ca oaspeții să se ducă acasă, dar aldașul lui Dumnezeu nu mai voia să se oprească, așa că oaspeții au hotărât că numai mâine să părăsească locuința popii. Ei, dar ploaia nici

mâne-zi dimineța nu se oprise. Atunci sgârcitul popă n'a mai putut răbda, ci luându-și pălăria de pe cap s'a dus în mijlocul ocolului strigând:

— Doamne, Dumnezeu! Ai avut cândva oaspeți?...

*

Pe drumul de țară mergea o trăsură, cu pâini, din care din întâmplare; tocmai când trecea doi indivizi cinstiți, a căzut o pâine. Aceștia se repeziră la pâine, dar amândoi deodată au pus mâna pe ea. În sfârșit se hotărâră, că a aceiua să fie pâinea, care va spune o minciună mai mare. Dar nici unul nu știa minți așa să stea soarele în loc. Într-aceasta vine acolo un țigan, care după ce i-s'a spus, că despre ce este vorba, zice:

— Apăi, să credeți, eu încă n'am mințit în viața mea!

— Mă, dă-i pâinea lui, ca el nici unul n'am mințit — zice unul din cei doi.

Semne

— Schlesinger, pe tine te cunoaște omul și după nas, că ești ovreu.

— Fe ține te cunoaște omul și după vorbă că ești nebun.

Dorință

— Așa voi să fiu o fată tină, frumoasă.

— Pentru-ce?

— Atunci toate dorințele mi-s'ar împlini!

In vizită

— Uite, uite fetița asta e toată fată-său.

— Că! Nu vorbi așa tare, fiindcă poate să audă bărbatul meu.

atunci am fi o sută, dacă am fi mai atâtea, mai jumătate, mai un pătrar și încă și tu. E întrebarea câte păsări au zburat peste lac? (MP.—TP.)

31

Catastrofă PE

32

— inț — emblemă
— rgint — aș
— abie — imbrie
— c — rc
— apte — evoe
— pure — eal
— rad — ugăciune
— ac — ndivid

Terminul deslegării e 16 Maiu n. Intre deslegători se va sorți 2 cărți prețioase

*

Deslegarea ghicitei nrul 24: Inimici.

Deslegarea ghicitei nrul 25: Unde dai, și unde creapă.

Le-au deslegat bine pe amîndouă 195 de inși. — Cărțile le-au cîștigat prin sortire:

Ioan Baria (Belint) și Gavril Boco (Sabolciu).

Popa cu barba roșie.

— Poveste — (4)

Acum feciorul nostru avea două jivine, un urs, în loc de bou, și un drac pe sub car, care era în loc de cuiu cu degetul. Cu chin, cu vai, ajunse sluga în sat, unde se lăți vestea că sluga popii într'atâtea de harnic, de învăță și urși la jug, și încă nuse știe ce măgâldeată mai aduce pe sub car, de care auzind popa tot atâtea se bucură de el, ca și când iar scoate ochii. Ajungând sluga acasă popa iar trimese slujnica cu vasul se aducă apă, și să-l îmbie și pe slugă, tot odată știindu-l flămând, credea că-l va năcăji cu aceea, de se va mânia, ca să scape de el, Sluga văzând slujnica la fântână îi zise: »Fată hei! deschide-mi poarta,

Servitoarea mînioasă, răspunse că deschizând-o dracul, că am lucru!

Dracul de sub car zise: că nu poate, că și el are lucru.

Fata auzind una ca asta, se uită prin gard se vadă că cine vorbește. Atunci văzu chiar pe dracu înpeștat sub car și spăriată cum era se duse a spune popii: că sluga i-a cărat lemne învăluite cu draci. Eși popa afară, văzu pe nesoața sub car, și cunoscând ce figură este după picioare, căci așa zice toți cari l'a văzut vre-odată, că are copite ca caii, zise către slugă să-l lase în treaba lui se meargă.

Deși abia l'a lăsat până nu a lăsat toate lemnele pentru cuptor și până nu le-a pus toate frumos sub un coperiș.

După-ace și-a isprăvit lucrul, necuratul a tulit-o pe poartă afară, tocmai atunci când era să intre pe poartă doi chemători, să cheme pe popa la nunță. Chemătorii de spaimă, văzând pe Despice-l crucea au căzut jos în tină și tot s'au murdărit pe ismene.

Tot la rugămintele popii a fost lăsat acasă și Ursul, care a apucat-o prin grădini de-odreptul cătră pădure.

(Va urma).

GHICITURI

Rubrică condusă de P. MARCU

■ ■ ■

29

	1	c	1			
2	e	e	e	2		
3	e	e	e	e	0	3
	2	o	o	o	2	
	1	j	1			

1—1: Consonanță. 2—2: Mai mic ca pâinea. 3—3: Imbrăcăminte.

30

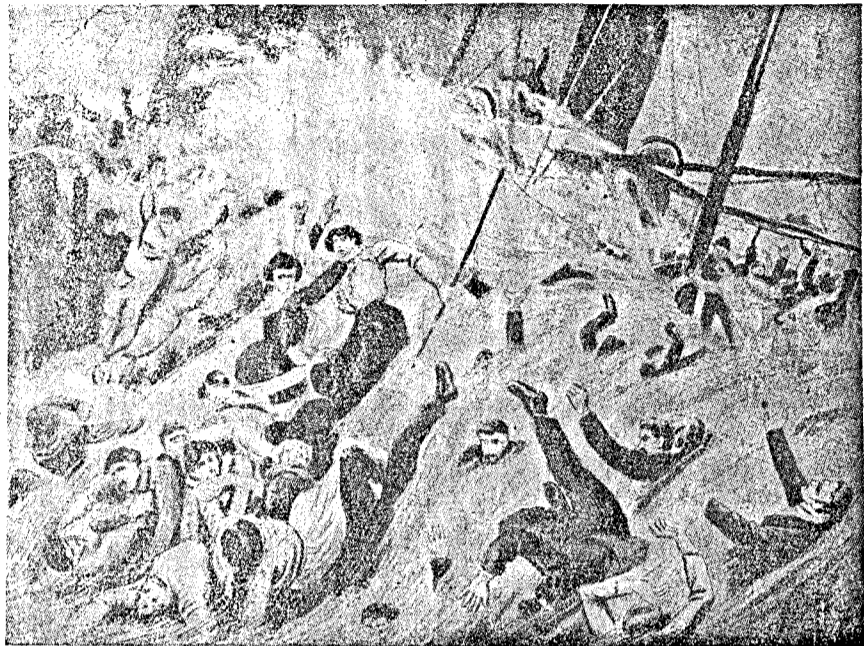
Odată mai multe păsări au zburat pe deasupra unei găști care plutea pe un lac. Gășca de jos le întrebă: »Unde zburăți o sută de păsări? Ia ce o pasăre îi răspunde astfel: »Nu suntem o sută;

FOAIA ILUSTRATĂ

SUPLIMENT LA „FOAIA POPORULUI ROMÂN“ :: N-RUL 20, 1912

Nr. 1. Vaporul în momentul scufundării

Marea nenorocire a vaporului Titanic

Ingrozitoarea catastrofă trăiește și acum în amintirea nu numai a celor 700 de persoane, scăpate din ghiarale morții, ci a întregii lumi civilizate. Asemenea nenorocire pe mare, nu s'a mai pomenit până acum și încă cu vaporul cel mai mare, din câte s'au construit până acum, cel ținut ca fiind de o absolută siguranță și care prima dată sfășia undele mării. Se știe, că nenorocirea s'a produs în urma ciocnirii vaporului cu un munte de gheață. Munți de aceștia plutesc

mai ales primăvara pe Ocean venind dinspre ținutul Mării de gheață de nord. Munții aceștia sunt une-ori groaznic de mari, ca și în cazul cu nenorocirea vaporului Titanic, așa că ciocnirea cu un astfel de colos de gheață înseamnă o primejdie sigură.

Muntele de gheață a sfârșit rău fundul vaporului, din cauza aceasta nu s'a putut menține multă vreme la suprafață, până sosește primul ajutor. În timp de două ore dela ciocnire, vaporul s'a scufundat împreună cu partea cea mai mare a călătorilor. În valuri a pe-

rit căpitanul Smith, care poartă toată vina pentru catastrofă. Au perit multe femei, câțiva milionari, un vestit scriitor american, mar- avuții, aur, argint, comori, toate s'au prăbușit în adâncul Oceanului!

Despre eroismul căpitanului de vapor Smith călătorii scăpați cu viață, vorbesc cu toată recunoștința. Smith și în momentul celei mai mari primejdii, când vaporul era mai să se scufunde, da ordine personalului. Când nu se mai putu face nimica pentru salvarea călătorilor, Smith a sărit în mare. Personalul voia să-l scoată din valuri, el însă a dat poruncă să nu se apropie nime de el. Apoi văzând un copil în valuri, l'a mântuit din valuri, ajutându-l în o barcă de salvare, după care, ca și unul, care șia- făcut datoria a dispărut între valuri. Puțin în urma aceasta a

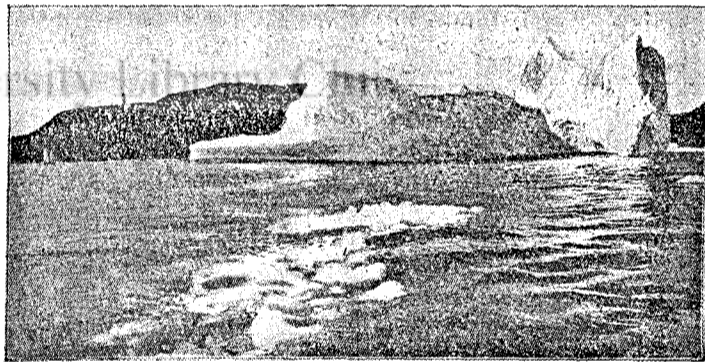
fost înghițit de valuri și vaporul Titanic între strigătele de groază ale celor 1600 călători de pe bord.

Privitor la această catastrofă publicăm aci patru chipuri, dintre cari chipul nrul 1. ni arată scufundarea vaporului.

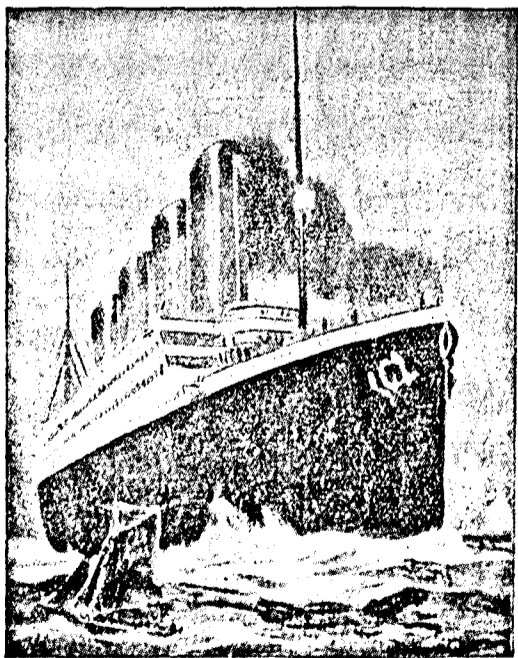
Nrul 2. ni arată uriașul Titanic în momentul esirei sale din portul englez.

Nrul 3. ni arată în partea stângă pe căpitanul de vapor (însemnat cu X), lângă el se află lordul Parrie, care a construit vaporul; în partea dreaptă a chipului vedem pe milionarul Astor și tinera sa soție imbarcându-se pe vapor. Amîndoi au pierit în valuri, căci nevasta n'a voit să se despartă de setul ei în momentul primejdiei.

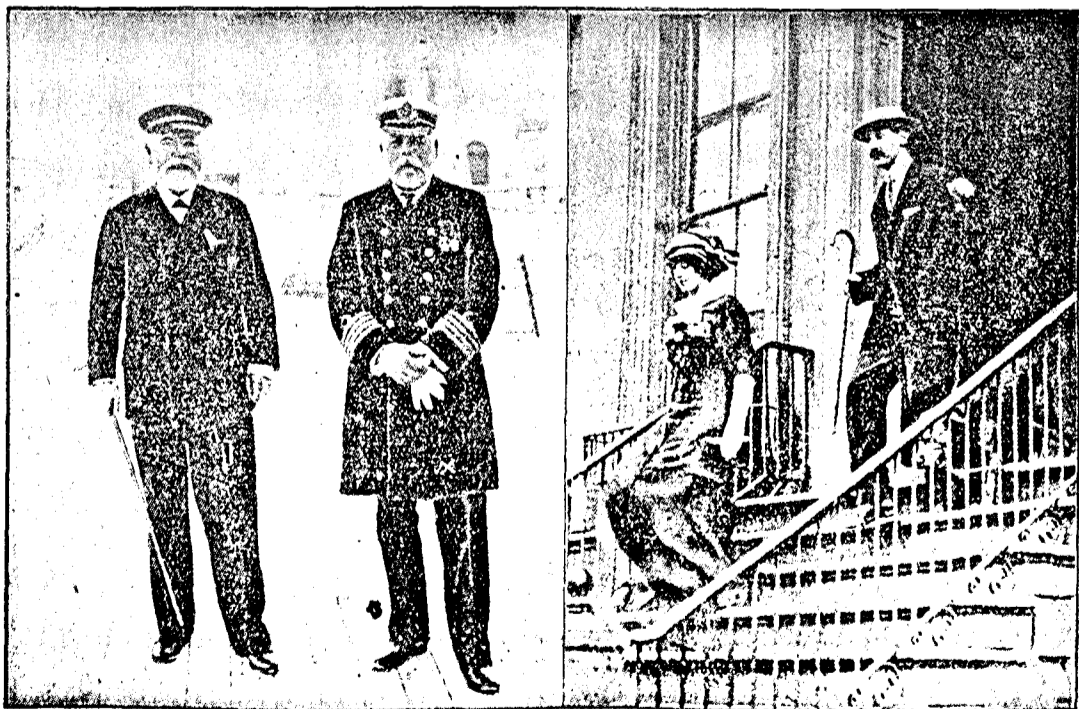
Nrul 4. ni arată munți de gheață plutind pe suprafața Oceanului.

Nr. 4. Munți de gheață pe Ocean. Cu un munte de acesta s'a ciocnit vaporul Titanic

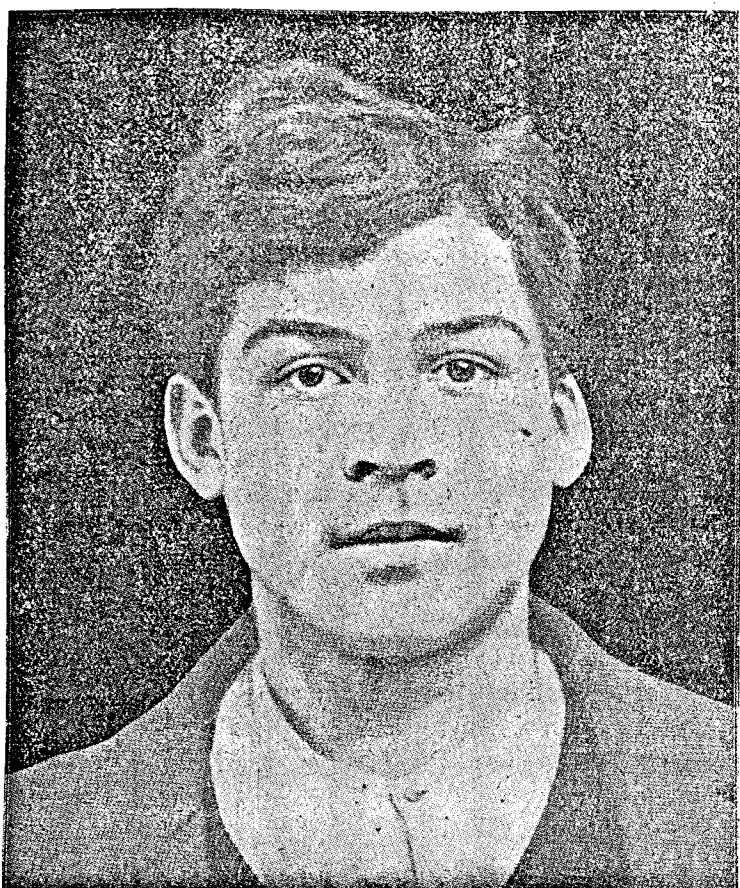

Nr. 2 Titanic după ce a părăsit portul englez

Nr. 3. Căpitanul de vapor Smith (însemnat cu X), care deasemenea și-a pierdut viața în valuri. Lângă dînsul stă lordul Parrie, care a construit vaporul. Bărbatul și doamna, cari cobor treptele în vapor, este părechea Astor.

Bandiții de automobil

Chipul de aci ni arată pe banditul Bonnot, despre care am vestit în numărul trecut al »Foaiei Poporului Român«, că era aproape să cadă în mâinile poliției. A căzut ce-i drept, dar mort, așa că pentru crimele lui cele multe n'a putut fi tras la răspundere înaintea legii. Bombele aruncate de poliști l'au rănit mortal. Astfel Parisul a scăpat de o mare primejdie. Ceialalți bandiți, membri ai tovarășiei nu sunt încă

făcuți imposibili; poliția umblă să pună mâna și pe ei.

Siguranța publică însă rămâne și de aci înainte primejduită de așa zișii »apași«, hoți și ei, cari atacă publicul pe stradă, noaptea, ziua la amiazi, când numai li-se dă prilej. Specia aceasta de făcători de rele însă numai atunci se va putea nimici, dacă călăul va avea rol mai des în justiție.

Lukács László

Ilustrația de aci ni înfățișează pe noul ministru president Lukács Laszló. Dânsul a fost în mai multe rânduri ministru de finanțe; în anii din urmă mereu era pomenit cu prietelul criselor de guvern, ca politicianul care este luat în combinație pentru postul de ministru president. De multe ori era să fie prim ministru, dar n'a reușit până acuma. Că ce durată va avea cabinetul său, asta acum deocamdată nu se poate proci.

Dănilă Prepelac

Erau odată într'un sat doi frați și amândoi însurați. Cel mai mare era harnic, sărguincios și chiabur, pentru că unde punea el mâna, punea și Dumnezeu mila, dar nu avea copii. Iar cel mai mic era sărac. De multe ori fugia el de noroc și norocul de dânsul, căci era lenes, nechitit la munte și nechibzuit la trebi; și apoi mai avea și o mulțime de copii! Nevasta acestui sărac era muncitoare și bună de inimă, iar cel bogat era pistruiț la mațe și foarte zgârcit.

Vorba veche: »tot un bou și o belea«. Fratele cel sărac — sărac să fie de păcate — tot avea și el o păreche de boi, dar colea porumbii la păr, tineri, înalți de trup, țapoși la coarne, amândoi codalbi, țintați în frunte, ciolănoși, cum sunt mai buni de înjugat la car, de ieșit cu ei în lume și de făcut ispravă. Dar plug, grapă, telegă, sanie, car, tânjală, casă, hreapă, țăpoi, greblă și câte alte lucruri ce trebuiesc omului gospodar, nici că se aflau la casa acestui om nesocotit. Și când avea trebuință de asemenea lucruri totdeauna supăra pe alții, iar mai ales pe frate-său, care avea de toate. Nevasta celui bogat de multe ori făcea zile fripte bărbatului, ca să-l poată descotorosi odată de frate-său. Ea zicea adese-ori:

— Frate, de frate, dar pita-i pe bani, bărbate.

— Apoi dă, măi nevastă, sângele apă nu se face.

Dacă nu l'oi ajuta eu cinesă-l ajute?

Nevasta nemai având încotro, făcea și înghiția noduri.

Toate ca toate, dar carul său era de hainana. Nu treceau două trei zile la mijloc și se trezea la ușă cu Dănilă, cumnatu-său, ce-

rând să-i împrumute carul: ba să-și aducă lemne din pădure, ba făna dela moară, ba căpiți din țarină, ba multe de toate.

— Măi frate, zise într'o zi, cel mai mare astuia: mie lehamite de frăția noastră!... Tu ai boi, de ce nu-ți inchipuești și de un car? Al meu Păi hârbut de tot, hodorog ici, hodorog colo, carul se strică. Și apoi ști vorba ceea: dă-ți popo pintenii și bate iapa cu călcăile.

Apoi de, frate, zise ăstalt, scărpinându-se în cap, ce se fac?

— Ce să faci? Să te învăț eu; boii tăi sunt mari și frumoși, iai și dute la târg, vinde-i și cumpără alții mai mici și mai effini, iar cu banii remași cumpărăți și un car și iacă te-ai făcut gospodar.

— Ian știu, că nu m'ai învățat rău? Așa o să fac.

• Zicând aceste se duse acasă, își luă boii de funie și porni la târg.

Mergând el cu Duman și Teșman ai săi tot înainte spre târg, tocmai pe când suia un deal lung și trăgănat, alt om venia despre târg cu un car nou, ce și-l cumpărase, chiar atunci și pe care-l trăgea cu mânele singur, la vale cu proptele și la deal cu opintele.

— Stai pretine, zise ăsta cu boii, cari se tot zmânciau din funie, văzând troscoțelul cel fraget și mându pe lângă drum.

Stai puțin cu carul, c'am să-ți spun ceva.

— Eu aș stă, dar nu prea vrea el să stea. Dar ce ai să-mi spui?

— Carul dumitale parcă merge singur...

— Dapoi... mai singur, nu-l vezi?

— Pretene, știu una.

— Știu de mi spune.

— Hai să facem tocmă: dă-mi carul, și n'ați boii. Nu vreau să le mai port grija în spate: ba fân, ba ocol, ba să nu-i mănțe lupii, ba de multe toate... O fi eu vrednic să trag un car; mai ales dacă merge singur.

— Șuguesti, măi omule, ori ții intr'adins?

— Ba nu șuguesc, zise Dănilă.

— Apoi dar te văd că ești bun mehenghiu... zise cel cu carul; m'ai găsit într'un chief bun; ha noroc să dea Dumnezeu! Să a parle de car, și eu de boi.

Apoi dă carul, își ia boii, pleacă pe coștișa într'o parte spre pădure și se cam mai duce. Instalalt adecă Dănilă, zice în gândul său

Taci că-i cu buche; l'am potcovi bine... De nu cumva s'ar resgîndi da parcă nu era țigan să se în toarcă.

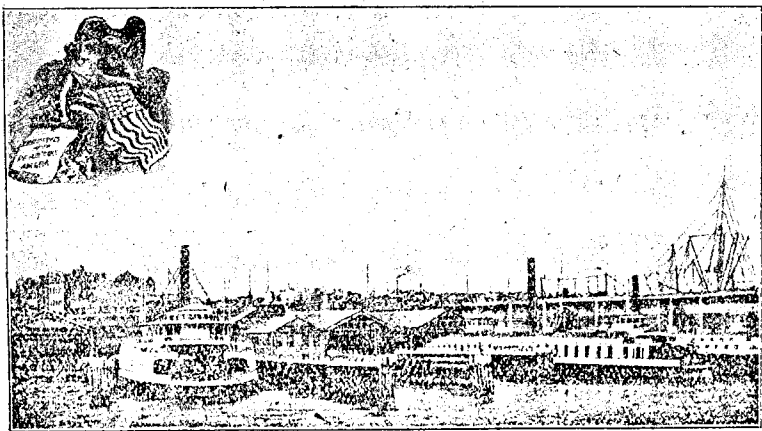
Apoi își ia și el carul și pornește tot la vale, înapoi spre casă

— Oho! car nebun, oho! Căntele-o încărcă zdravăn cu saci del moară, ori cu fân din țarină, a funci să mergi așa! Și cât p'aci, cât p'aci să mi-l ia carul înainte. Dar dela o vreme valea s'a sfârșit, și s'a început un deal; când să se sue la deal, sue-l dacă poți!... carul se dă înapoi. Na, car mi-a trebuit, că mi-am căpătat!

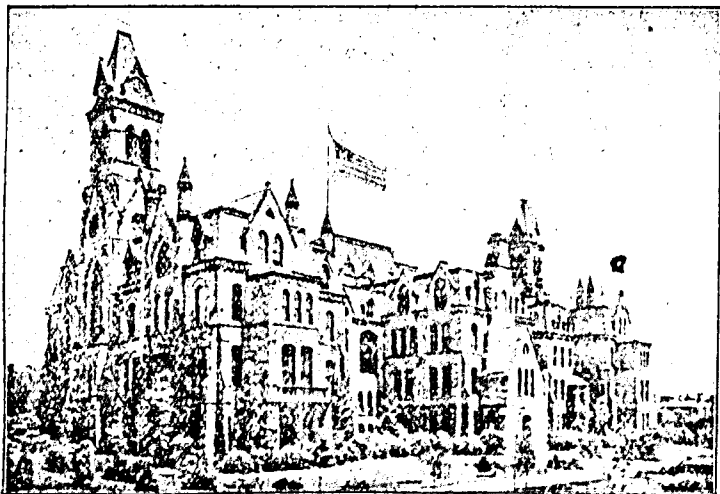
Apoi cu mare greu hartoește carul într'o parte, îl oprește în loc, se pune pe proțap și se așterne pe gânduri. — Mă!... asta-i încă unul! De oi fi eu Dănilă Prepelac, am prăpădit boii, iar den'oi fi eu acela, apoi am găsit o căruță... Ba e Prepelac, ba nu-i el... Când iacă un om trecea înde spre târg, c'o capră de vânzare.

Pretene, zise Dănilă, nu-mi dai capra, să-ți dau carul?...

Vederi din America

Universitatea din Filadelfia

Hoboken